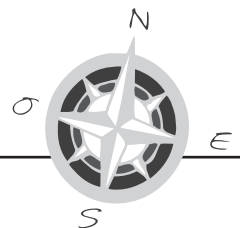

Als quatre vents

L'ESPERIT SANT I L'ESGLÉSIA

En el llibre dels Fets dels Apòstols, sant Lluç ens narra amb tota mena de detalls la vinguda de l'Esperit Sant sobre els deixebles cinquanta dies després de la resurrecció, el dia de la festa jueva de la Pentecosta. En la intimitat del sopar pasqual Jesús havia dit als apòstols: «Us convé que me'n vagi, perquè, si no me'n vaig, el Defensor no vindrà a vosaltres; en canvi, si me'n vaig, us l'enviaré» (Jn 16,7).

Ara, des de la glòria del Pare, Jesucrist infon l'Esperit amb abundància i el manifesta com a persona divina, de manera que la Trinitat Santa és revelada plenament. Els apòstols reben la llum de l'Esperit per comprendre a fons tots els ensenyaments de Jesús, i reben la força que els impulsa a complir la missió que els ha estat confiada: la d'anunciar i difondre la Salvació, que és obra de la Trinitat.

Des del primer moment i fins a la fi dels temps l'Esperit Sant edifica, anima i santifica l'Església. És aquest Esperit d'amor el qui retorna als batejats la semblança divina perduda a causa del pecat i els fa viure en una nova dimensió sobrenatural, en una unió vital amb Crist. Són els efectes del baptisme,

en el qual se'ns infon per primera vegada el do de l'Esperit.

Com als apòstols aquell dia de Pentecosta, l'Esperit ens envia a donar testimoni de Crist i ens dona les gràcies necessàries per complir la nostra missió en

el si de l'Església. És ell qui donarà eficàcia a les nostres accions i a les nostres paraules, malgrat les limitacions que comporta la nostra naturalesa ferida pel pecat.

La història de l'Església és plena de vides fecundes al servei de l'amor i de la veritat. És la història de l'acció de l'Esperit Sant en les ànimes que li saben correspondre amb docilitat. També en el moment present contemplem mantes realitats que palesen l'acció de l'Esperit en la seva Església.

Per portar a terme tot el que el Senyor espera de nosaltres, no podem confiar només en les nostres forces. Per mitjà dels sacraments, Crist comunica als membres del seu Cos el seu Esperit i la gràcia de Déu que dóna fruits de vida nova. Tant de bo que tots i totes tinguéssim els sacraments en la màxima estima i els freqüentéssim amb les millors disposicions per tal de ser uns bons instruments a les mans de Déu i de contribuir amb les nostres vides a l'edificació de l'Església, de la qual som «pedres vives».

Finalment se'ns recorda que l'Esperit Sant és el mestre de la pregària. És ell qui ens ensenya a trobar Déu en el fons del nostre cor i a adreçar-nos a ell amb confiança, com a fills petits, necessitats de la seva misericòrdia. Si escoltem la seva veu enmig del brogit del nostre temps, si sabem ser dòcils a les seves inspiracions, l'Esperit Sant podrà modelar en nosaltres la imatge de Crist i podrà actuar a través nostre en aquest món tan necessitat d'aquest Déu que és Amor.

+ *Jaume Pujol*

† **Jaume Pujol Balcells**

Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat

Lectura del llibre de l'Èxode (Ex 3,1-8a.10.13-15)

En aquells dies, Moisès pasturava el ramat del seu sogre Jetro, sacerdot madianita. Tot guiant el seu ramat desert enllà, arribà a l'Horeb, la muntanya de Déu. L'àngel del Senyor se li aparegué en una flama enmig de la bardissa. Va mirar, i s'adonà que la bardissa cremava però no es consumia. Moisès es va dir: «Deixa'm anar a veure aquesta visió extraordinària: què ho fa que no es cremi la bardissa.» El Senyor veié que s'acostava per mirar. Llavors Déu el cridà de la bardissa estant: «Moisès, Moisès.» Ell respongué: «Aquí em teniu.» Déu li digué: «No t'acostis aquí. Descalça't, que el lloc on ets és terra sagrada.» I afegí: «Jo sóc el Déu del teu pare, Déu d'Abraham, Déu d'Isaac, Déu de Jacob.» Moisès es cobrí la cara, perquè no gosava mirar Déu.

Llavors el Senyor li digué: «He vist les penes del meu poble al país d'Egipte i he sentit el clam que li arrenquen els seus explotadors. Conec els seus sofriments. Baixaré, doncs, a alliberar-lo del poder dels egipcis i a fer-lo pujar d'aquell país cap a un país bo i espaiós, un país que regalima llet i mel.»

Moisès digué a Déu: «Quan aniré a trobar els israelites i els diré: "El Déu dels vostres pares m'envia a vosaltres", si ells em pregunten quin és el seu nom, què he de respondre?» Déu li contestà: «Jo sóc el qui sóc.» I afegí: «Respon així als israelites: "Jo-sóc m'envia a vosaltres".» Déu digué encara a Moisès: «Digues això als israelites: "Jahvè (el qui és), el Déu dels vostres pares, Déu d'Abraham, Déu d'Isaac, Déu de Jacob, m'envia a vosaltres."»

»Aquest serà el meu nom per sempre, amb aquest nom em tindran present totes les generacions.»

Salm responsorial [102,1-4.6-8.11 (R.: 8a)]

Beneeix el Senyor, ànima meva,
del fons del cor beneeix el teu sant nom.
Beneeix el Senyor, ànima meva,
no t'oblidis dels seus favors.

R. El Senyor és compassiu i benigne.

Ell et perdona les culpes
i et guareix de tota malaltia,
rescata de la mort la teva vida
i et sacia d'amor entranyable. R.

El Senyor fa justícia als oprimits,
sentència a favor d'ells.

Ha revelat a Moisès els seus camins,

el seu estil d'obrar, als fills d'Israel. R.

«El Senyor és compassiu i benigne,
lent per al càstig, ric en l'amor.»

El seu amor als fidels és tan immens
com la distància del cel a la terra. R.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 10,1-6.10-12)

Germans, no vull que us passi per alt una lliçó de la història. Els nostres pares estaven tots emparats per aquell núvol, tots passaren el mar Roig i tots, en el núvol i en el mar, van rebre com un baptisme que els unia a Moisès. Tots es van alimentar amb el mateix menjar espiritual, tots van beure la mateixa beguda espiritual, ja que bevien d'una roca espiritual que els acompanyava, i aquesta roca significava el Crist. Malgrat tot, la gran majoria no foren agradables a Déu, ja que quedaren estesos pel desert. Tot això era un exemple per a nosaltres, perquè no desitgem allò que no és bo, com ells ho feren. No murmureu, com ho feren alguns d'ells, que van morir a mans de l'Exterminador. Tot això que els succeïa era un exemple, i va ser escrit per advertir-nos a nosaltres, ja que els segles passats s'encaminaven cap als temps que vivim. Per tant, els qui creuen estar fermes, que mirin de no caure.

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 13,1-9)

Per aquell temps, alguns dels qui eren presents contaren a Jesús el cas d'uns galileus, com Pilat havia barrejat la sang d'ells amb la de les víctimes que oferien en sacrifici. Jesús els respongué: «Us penseu que aquells galileus van ser malmenats perquè havien estat més pecadors que tots els altres galileus? Us asseguro que no: si no us convertiu, tots acabareu igual. I aquells divuit homes que van morir quan els caigué a sobre la torre de Siloè, us penseu que eren més culpables que tots els altres habitants de Jerusalem? Us asseguro que no: si no us convertiu, tots acabareu igual.»

I els digué aquesta paràbola: «Un home que tenia una figuera a la vinya, anà a cercar-hi fruit i no n'hi trobà. En veure això, digué al vinyater: "Mira, fa tres anys que vinc a cercar fruit a aquesta figuera i no n'hi trobo. Talla-la d'una vegada. Per què la tinc, si no fa més que ocupar-me la terra?" Ell li contestà: "Senyor, deixeu-la encara aquest any. Cavaré la terra i la femaré, a veure si fa fruit d'ara endavant; si no, ja la podreu tallar".»

Litúrgia de la setmana

11-3. Diumenge III de Quaresma [Ex 3,1-8a.13-15; Sl 102; 1Co 10,1-6.10-12; Lc 13,1-9. **LE** i **LH** tot propi]. Sant Sofroni, bisbe, el darrer pastor de l'Església de Jerusalem abans que la ciutat caigués en mans dels sarraïns (†640).

12-3. **LE/LH** del dilluns de la III setmana de Quaresma [2Re 5,1-15; Sl 41; Lc 4,24-30]. Sant Maximilià, jove màrtir de 21 anys, mort a Cartago (†295). Un objector de consciència.

13-3. **LE/LH** del dimarts de la III setmana de Quaresma. [Dn 3,25.34-43; Sl 24; Mt 18,21-35]. Sant Nicèfor de Constantinoble, segons el VII concili ecumènic va defensar el culte de les sagrades imatges (†828).

14-3. **LE/LH** del dimecres de la III setmana de Quaresma [Dt 4,1.5-9; Sl 147; Mt 5,17-19]. Santa Matilde, emperadriu germànica lliurada a les obres de caritat (†968).

15-3. **LE/LH** del dijous de la III setmana de Quaresma [Jr 7,23-28; Sl 94; Lc 11,14-23]. Santa Lluïsa de Marillac, religiosa que sota la paternitat espiritual de sant Vicenç de Paül, va fundar les Filles de la Caritat. Va morir a París (†1660).

16-3. **LE/LH** del divendres de la III setmana de Quaresma [Os 14,2-10; Sl 80; Mc 12,28-34]. Sant Heribert, bisbe de Colònia (†1021).

17-3. **LE/LH** del dissabte de la III setmana de Quaresma [Os 6,1-6; Sl 50; Lc 18,9-14]. Sant Patrici, evangelitzador d'Irlanda, sembrador de la fe a l'illa dels celtes (s. IV-V).

18-3. Diumenge IV de Quaresma [Js 5,9a.10-12; Sl 33; 2Co 5,17-21; Lc 15,1-3.11-32. **LE** i **LH** tot propi]. Sant Ciril, bisbe de Jerusalem. Se li atribueixen les Catequesis de Jerusalem, dirigides als catecúmens (†386).

Litúrgia de les Hores: Salmòdia de la III setmana.

paraula endins

No n'hi ha prou en criticar. Ni en buscar sempre els mals a la casa del veí. Ni tampoc en enutjar-se. Ni potser tampoc en intentar esbrinar el greu problema del mal.

És tan fàcil i còmode situar-se en una zona neutral, segurs de la nostra innocència. La culpa –diem- sempre va a mitges, com a mínim!

La crítica i tots els altres enginys són un engany, potser el pitjor dels mals. És Freud qui ens ha fet el malaguanyat favor de fer-nos creure que el mal és culpa de vés a saber quin gen dominant o bé de les estructures, i que reconèixer la nostra part de culpa ens degrada com a persones.

L'altra solució, fàcil però fal·laç, és fer cau i net de tot allò que és un mal. Només l'amor sap esperar. Només Déu sap esperar.

Arrencar la cugula o la figuera abans d'hora és un impuls primari disfressat, de vegades, d'afany de justícia. El perdó pot esperar sempre –"És molt vostre perdonar i això ens infon respecte"- i comporta confiança. Un any més, o tres o deu. Però no oblidem que el temps, perquè és temps, és limitat.

Cavem bé i femem generosament altra vegada, ja ho veureu com sí que en dóna de fruit, i fins potser fora d'hora. La figuera ha d'esperar a l'agost, però com que nosaltres no en som de figueres, podem donar fruit ara, ni que sigui el mes de març.

Sempre és bon temps per donar fruits de veritable conversió.

Antoni Roquer, prev.

Caritas vol detectar noves formes de pobresa

En els esmorzars de premsa que organitza l'Arquebisbat de Tarragona, Caritas Diocesana de Tarragona va fer públic quin és l'estat actual de la Institució i quins són els seus reptes més immediats. L'acte va comptar amb la presència de l'Arquebisbe Jaume Pujol i Balcells. De Caritas va intervenir la Sra. Carme Borbonès i Bescó, directora de Caritas Diocesana, la Sra. Esther Escorza Góngora, responsable del Departament de Comunicació i Sensibilització i la Sra. Victòria Forns, Responsable d'Acció Social. La Sra. Borbonès anuncià la cessió de l'edifici dels Carmelites al c/Assalt-August de Tarragona per tal d'ubicar-hi els serveis de Caritas a la ciutat, i que l'Assemblea Diocesana de Caritas serà el proper 11 de març; és a dir, avui.

- Senyor, m'han canviat el sentit de les paraules. No m'acclareixo.

- Però tu, t'aferres a les paraules o al que volen dir?

Francesc Giménez, pvre.

US HO EXPLICO....

Al voltant de la taula del Senyor, que resplendeix de glòria (I)

Ara ens asseiem. Descansem una mica i distenem l'esperit. Hem escoltat la Paraula de Déu, la predicació, hem professat la fe i hem pregat per les necessitats del món i de l'Església. Comença la segona part: anem a celebrar el memorial del Senyor. De vegades ens pensem que la segona part és com un afegit, com quelcom que s'ha de fer, i potser que cal enllestir aviat. No ho creieu pas, la segona part és més important i decisiva que la primera. Llegiu amb atenció el que escriuré ara i considereu-ho: mai Déu Pare ha estat més estimat, aquí a la terra, que quan el Fill va morir a la creu. Aquesta ofrena d'amor és allò més gran que podem oferir al Pare, un amor que ens és donat. Però tampoc mai el Pare no estimava més el Fill que quan aquest fou elevat a la creu. I aquest amor del Pare al Fill és vida i resurrecció. L'amor recíproc entre el Pare i el Fill ens és donat a tots: el Pare ja no ens pot mirar sinó en el seu Fill crucificat. I la gràcia del cap descendeix a tot el cos, que és l'Església. Aquest és el sentit de l'Eucaristia, que és memorial i actualització d'aquest amor entre el Pare i el Fill que ens pren a tots nosaltres en l'acció eucarística. I nosaltres, plens de joia i d'estupor, hem de sentir-nos immensament agraïts. A la vostra cena m'he convidat, Senyor, no m'ho mereixia, però vós mateix m'heu fet comensal, m'heu fet seure i m'heu donat un lloc a la vostra taula. L'Amor mateix ha parat taula.

Rafael Serra, pvre.

Vicaris Generals de la CET

Els vicaris generals de les diòcesis de la Conferència Episcopal Tarraconense (cet) van celebrar la seva habitual reunió dijous passat, dia 22 de febrer, al Centre d'Estudis Pastorals de Barcelona. Per primer cop hi va assistir el nou vicari general de Tortosa, Mn. Josep Lluís Arín.

Els vicaris van intercanviar informació i material sobre els casaments d'estrangers i mixtos, amb especial atenció pels de disparitat de culte referits a una part catòlica i l'altra musulmana. Van tractar sobre l'Aplec de l'Esperit, que se celebrarà a Tarragona, del qual van rebre material que havia preparat la comissió organitzadora. També van intercanviar experiències sobre l'ús dels temples catòlics per part de confessions no catòliques, sobre la pastoral exequial i els tanatoris, i sobre el mapa de llocs de culte catòlics que farà públic la Generalitat de Catalunya.

La propera reunió tindrà lloc a Tortosa abans de l'estiu, convidats per l'anterior vicari general de la diòcesi, Mn. Josep Tomàs.

Camí de Quaresma – camí de pregària

Tercer diumenge

"Senyor, deixeu-la encara aquest any.

Cavaré la terra i la femaré,

a veure si fa fruit d'ara endavant."

És la resposta del vinyater

davant la petició de l'amo de la figuera que no fa fruit.

És la teva resposta

quan veus que la meua vida no dóna fruit,

quan no sóc llum del món ni sal de la terra,

quan el meu egoisme ofega l'amor i la generositat...

Però em dónes el temps de Quaresma:

temps de conversió i de millorament,

temps per cavar la terra i femar-la,

temps per regar el cor amb la teua Paraula,

temps per cuidar la nostra relació amb la pregària,

temps per il·luminar el món amb la caritat...

Ajuda'm a donar fruit del bo.

Dia 11

Recés Arxiprestat del Tarragonès Ponent

Reflexió: Rosa M. Sánchez, Laica amb missió pastoral

Lloc: al Santuari de la Mare de Déu de La Pineda. Vila-seca

Presentació del llibre El centenari de la Coronació canònica de la Mare de Déu de la Serra, patrona de Montblanc (1906 - 2006)

La presentació anirà a càrrec de: Mn. Albert Palacín i Artiga, plebà de Montblanc; Mn. Armand Puig i Tàrrach, degà de la Facultat de Teologia de Catalunya i el Dr. Eugeni Perea Simón, professor tutor de la UNED de Tortosa.

Lloc: al Santuari de la Mare de Déu de la Serra de Montblanc. Hora: a 2/4 de 6 de la tarda

700è aniversari de la parròquia de Sant Salvador del Vendrell.

Itinerari a peu pel terme seguint els llocs relacionats amb l'origen de la parròquia: Sant Salvador, Sant Marc, Sant Vicenç. En acabar, inauguració de l'exposició de fotos i audiovisual "El present i el passat", a càrrec de Pere Güell i Vicenç Cabré, a l'església.

XXVIII Assemblea Diocesana de Càritas

Assemblea anual ordinària de les Càritas de l'Arxidiòcesi de Tarragona.

Lloc: Arquebisbat de Tarragona. Hora: Es desenvoluparà durant el matí

Dia 12

Recés de quaresma-Pasqua per a preveres i diaques.

Jornada de formació permanent per a preveres i diaques

Arxiprestats Tarragona-Centre i Tarragona-Perifèria

Quaresma 2007. Pregaria presidida per Mn. Miquel Barbarà i Anglès, Vicari General de l'Arxidiòcesi

Lloc: Parròquia de Sant Francesc d'Assís de Tarragona. Hora: A les 8 del vespre.

Dia 13

Reunió del Consell Episcopal

Reunió dels preveres de l'arxiprestat de Tarragona perifèria

Dia 14

Recés de Quaresma de la Legió de Maria

Lloc: a la Puríssima Sang de Reus. Hora: a 3/4 de 7 de la tarda.

A continuació (2/4 de 8) eucaristia. Predicarà el recés, Mn. Josep Mateu

Dia 16

Recés de Quaresma de Vida Creixent

Guiarà la reflexió Mn. Miquel dels Sants Combalia.

Lloc: Casa d'espiritualitat Pare Palau (Estanislau Figueres, 31A). Hora: 10 del matí. A les 5 de la tarda, celebració de l'Eucaristia.

A la fi de poder reservar el dinar cal trucar al telèfon núm. 977 21 17 03 —abans del dia 12 de març— a les 10 de la nit.

Trobada dels joves de Confirmació de l'Arxiprestat a Constantí

Trobada dels joves de Confirmació de l'Arxiprestat a Constantí per preparar l'Aplec de l'Esperit

Reunió dels preveres de l'arxiprestat de Reus

Dia 17

Vetlla d'Adoració Nocturna

Lloc: a l'església de la Puríssima Sang (o "de Natzaret") de Tarragona.

Hora: a 2/4 d'11 de la nit.

Vetlla de pregària per les vocacions

Vetlla de pregària per les vocacions, amb motiu del Dia del Seminari, presidida pel Senyor Arquebisbe.

Lloc: Catedral. Hora: 2/4 de 10 de la nit.

Reunió del Consell Pastoral Diocesà

- Amb gran participació va començar el passat dia 2 de febrer el curs d'iniciació a la Paleografia que organitza l'Arxiu Històric Arxidiocesà de Tarragona (AHAT) i que es perllongarà fins el proper 15 de març. Segons va explicar Mn. Manuel Fuentes, director de l'AHAT, "es tracta d'un curs pràctic d'introducció a la Paleografia dirigit a estudiants d'Història, investigadors i usuaris dels arxius, amb l'objectiu de facilitar la recerca històrica".

- El 26 de febrer, van començar les conferències quaresmals que tradicionalment organitzen els arxiprestats de Tarragona Centre i de Tarragona Perifèria i que tenen per marc l'església de Sant Francesc d'Assís de Tarragona.

La primera d'aquestes conferències portava per títol "El paper de les dones des de la Pasqua" i va anar a càrrec de la Dra. Begoña Palau, de l'Associació Bíblica de Catalunya (ABC).

Presentació de la web de l'Arxiu Històric Arxidiocesà de Tarragona

El dia 3 de març, amb gran aflluència de públic i de mitjans de comunicació social, ha tingut lloc a la Casa de l'Arquebisbat de Tarragona l'acte de presentació de la pàgina web de l'Arxiu Històric Arxidiocesà de Tarragona (AHAT). L'acte ha estat presidit per Mons. Jaume Pujol, arquebisbe metropolità de Tarragona i primat, a qui acompanyaven Mn. Manuel Fuentes, director de l'AHAT; Jordi Altés, dissenyador de la web; i Joan Quijada, tècnic de l'AHAT. També hi era present Mn. Miquel Barbarà, vicari general.

Mn. Manuel Fuentes ha exposat que "l'Arxiu Històric Arxidiocesà de Tarragona (AHAT) va ser fundat per l'arquebisbe Francesc d'Assís Vidal i Barraquer l'any 1920". Igualment va posar de relleu que "el desig de reestructuració de la institució ha portat a encetar un procés de revisió i nou inventari de tots els fons documentals dipositats a l'ahat. Simultàniament s'ha elaborat el corresponent quadre de classificació. Dins d'aquest pla hi ha la informatització progressiva de l'Arxiu".

Per la seva banda, el Sr. Jordi Altés va informar que "el web que hem projectat té un objectiu evident: vol ser clar, nítid i de fàcil consulta. Se sosté sobre una important base de dades que ha de permetre la gestió, tant documental com administrativa, de l'AHAT".

Per accedir a la pàgina cal indicar <http://arxiu.historic.arquebisbattarragona.cat>

Pròximament s'hi podrà accedir també des de la pàgina web de l'Arquebisbat (www.arquebisbattarragona.cat), la qual es troba en una important fase de reforma.

